

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce: **Globus ČR, k.s.**, se sídlem Praha 9, Kostelecká 822/75, zastoupeného Mgr. Davidem Padyšákem, advokátem se sídlem Praha 1, Na Příkopě 14, proti žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Brno, Květná 15, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2013, č. j. BL915-4/83/9/2012-SŘ,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, ústředního inspektorátu, ze dne 17. 4. 2013, č. j. BL915-4/83/9/2012-SŘ, **se zrušuje** a věc **se vrací** k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč, a to k rukám jeho advokáta Mgr. Davida Padyšáka do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a shrnutí obsahu rozhodnutí správních orgánů

[1] Rozhodnutím ze dne 23. 5. 2012, č. j. BN789-8/032/7/2012-SŘ, uložila Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát v Brně (dále též „inspektorát“), žalobci podle § 17 odst. 3 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích

a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále též „zákon o potravinách“) pokutu ve výši 250 000 Kč za naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách (výrok I. rozhodnutí). Současně inspektorát uložil žalobci povinnost k náhradě nákladů laboratorního rozboru ve výši 9 752 Kč a správního řízení ve výši 1 000 Kč (výroky II. a III. rozhodnutí).

[2] Konkrétně se žalobce dle inspektorátu dopustil správního deliktu tím, že dne 21. 11. 2011 v provozovně na adrese Hradecká 40, Brno, uváděl do oběhu potraviny *MED HORSKÝ*, 250 g, šarže č. L.21.12.13, který nevyhověl specifikaci čistého medu, protože laboratorním rozbohem (enzymatická zkouška) byla zjištěna aktivita cizích amyláz ležících mimo přirozeně se vyskytující rozsah (činnost beta/gama-amylázy v množství 19,5 jednotek/kg; limit 5 jednotek/kg) a indikujících přidání cizích amyláz invertovaného cukrového sirupu, získaného použitím těchto enzymů a *MED AKÁTOVÝ*, 250 g, šarže č. L.29.11.13, který nevyhověl specifikaci čistého medu, protože laboratorním rozbohem (enzymatická zkouška) byla zjištěna aktivita cizích amyláz ležících mimo přirozeně se vyskytující rozsah (činnost beta/gama-amylázy v množství 33 jednotek/kg; limit 5 jednotek/kg) a indikujících přidání cizích amyláz invertovaného cukrového sirupu, získaného použitím těchto enzymů, a dále nevyhověl v ukazateli delta d13C (max.), zjištěna hodnota +4,30 ‰, standardní rozsah +/- 2,1 ‰ (izotopová analýza), a proto medy nevyhověly definici medu podle § 7 písm. a) vyhlášky č. 76/2003 Sb., kterou se stanoví požadavky pro přírodní sladidla, med, cukrovinky, kakaový prášek a směsi kakaa s cukrem, čokoládu a čokoládové bonbony (dále též „vyhláška č. 76/2003 Sb.“) a zároveň požadavku dle § 10 odst. 1 citované vyhlášky. Předmětné potraviny tedy byly klamavě označeny jako med, a žalobce tak porušil povinnost stanovenou v čl. 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (dále též „nařízení č. 178/2002“).

[3] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí inspektorátu potvrdil.

[4] Žalovaný v rozhodnutí o odvolání k námitkám žalobce uvedl, že z označení enzymu beta/gama-amyláza je zřejmé, že se jedná o enzymy dva - beta amylázu a gama amylázu. Oba enzymy přeměňují dodaný selektivní substrát, který přirozená amyláza v medu (alfa amyláza neboli diastáza) umí zpracovat jen velice pomalu, zatímco tyto medu cizí amylázy (beta/gama) jej zpracují velmi rychle, za vzniku typického produktu, jehož nárůst koncentrace je v medu sledován. Protože se však na přeměně tohoto substrátu podílí oba tyto enzymy, není možné jejich aktivitu vyjádřit u každého zvlášť a vyjadřuje se proto jedním číslem, avšak jedná se o průkaz přítomnosti obou těchto medu cizích enzymů. Východiskem pro závěr o porušení právních předpisů je v metodě analýzy používané laboratoří Intertek Food Services GmbH v Německu (dále též „Intertek“) to, že oba shora uvedené enzymy jsou v medu cizí, což je ve výroku napadeného rozhodnutí uvedeno. Přirozená tolerance těchto medu cizích amyláz je do 5 jednotek/kg. Zjištění hodnoty aktivity beta/gama-amylázy nad tolerovanou referenční hodnotu vylučuje možnost přítomnosti těchto enzymů přirozenou cestou.

[5] Obecně izotopové metody slouží k odhalení falšování medu. V případě laboratoře Intertek se jedná o metodu EA/LC-IRMS (spojení metody hmotnostního spektrometru izotopových poměrů s elementárním analyzátozem a také s kapalinovým chromatografem). Parametr delta $\delta^{13}\text{C}$ (max.) neboli $\delta^{13}\text{C}$ (max.) slouží k odhalení C3-cukrů v medu a prokazuje, zda med splňuje či nesplňuje kritéria čistého medu dle definic vyhlášky č. 76/2003 Sb., resp. do vyhlášky transponované směrnice Rady 2001/110/ES, o medu (dále též „směrnice o medu“). Limit $\delta^{13}\text{C}$ max. $\pm 2,1 \text{ ‰}$ udává maximální rozdíl naměřených hodnot izotopových poměrů $\delta^{13}\text{C}$ jednotlivých komponent medu (protein, glukóza, fruktóza, disacharidy, trisacharidy) vyjádřených v promilích, který vykazují přirozené medy. Nalezení medu, jehož komponenty vykazují vyšší celkový rozdíl hodnot $\delta^{13}\text{C}$ tedy znamená, že do medu byla přidána neautentická komponenta, nejčastěji to bývá směs glukózy a fruktózy nejružnějšího botanického původu, s jinou hodnotou $\delta^{13}\text{C}$, po jejichž zpracování do medu se výsledná hodnota $\delta^{13}\text{C}$ inkriminované komponenty změní natolik, že tato komponenta zvýší svou hodnotou $\delta^{13}\text{C}$ stanovený vzájemný maximální rozdíl hodnot $\delta^{13}\text{C}$ nad limit $2,1 \text{ ‰}$.

[6] Pokud tedy překročí vzájemný rozdíl izotopových poměrů komponent medu hodnotu $2,1 \text{ ‰}$ a aktivita beta/gama-amyláz hodnotu 5 jednotek/kg medu, což jsou hodnoty nastavené v rámci metody jako bezpečné toleranční limity (které jsou samy o sobě dosti široké), je možné s jistotou říci, že do vzorků medu byly přidány cizí látky a medu cizí enzymy v rozporu s § 10 odst. 1 vyhlášky č. 76/2003 Sb.

[7] Zkoumané parametry jsou předmětem současného vědeckého vývoje ve zkoumání falšování medu, jelikož současné právní předpisy upravují pouze metody, které jsou z pohledu falšování medu již zastaralé a na které již falšovatelé medu umí reagovat novějšími způsoby falšování medu. Tyto „nové způsoby falšování medu“ jsou schopny rozpoznat pouze metody prokazující aktivitu v medu se přirozeně nevyskytujícími enzymy a porovnávání izotopových hodnot delta $\delta^{13}\text{C}$ jednotlivých komponent medu charakterizovaných jako $\delta^{13}\text{C}$ (max.). Tyto metody jsou proto v současnosti jedinými účinnými metodami k průkazu přídavku průmyslových sladidel, které jsou z pohledu chemického složení naprosto identické s autentickými medy, a proto jejich smíchání s medy nelze jinými metodami prokázat.

[8] Vzhledem k nedostatečné pružnosti v přijímání nových účinných metod pro odhalování falšování medů v praxi se na kontrolu medů vztahuje aplikace čl. 11 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (dále též „nařízení č. 882/2004“). Možnost daná tímto ustanovením dává určitou flexibilitu dozorovým orgánům pro případ, kdy je praxe (zde protiprávní) napřed před právní úpravou metod, které by ji reflektovaly. Zájem na jednotném přístupu kontrolních orgánů k výrobcům a prodejcům v různých zemích je tak samotnou normou evropského práva prolomen, přičemž cíl vyplývá z čl. 1 odst. 1 nařízení č. 882/2004 – předcházet rizikům, která hrozí člověku, zaručovat poctivé jednání v obchodu s potravinami a chránit zájmy spotřebitelů, včetně označování potravin a jiných forem informování spotřebitelů.

[9] Za med může být považován pouze takový výrobek, který je přírodního charakteru v podstatě s nulovou hodnotou aktivity beta/gama-amylázy a hodnotou delta d13C (max.) v rozsahu mezi +/- 2,1 ‰.

[10] Je jistě nutné odlišit případ, kdy byly do předmětné potraviny přidány cizí amylázy nebo přidán invertovaný cukr. Výrok rozhodnutí inspektorátu, ve kterém uvedl, že „byla zjištěna aktivita cizích amyláz ležících mimo přirozeně se vyskytující rozsah a indikujících přidání cizích amyláz invertovaného cukrového sirupu“ je i přes tuto (pravděpodobně) chybu v přepisu dostatečně určitý tj. nezpochybňuje skutek, kterého se účastník řízení dopustil. Pro zjištění skutkového stavu jsou rozhodné hodnoty parametrů, které byly překročeny, zmíněný text by mohl být z výroku napadeného rozhodnutí přesunut pouze do jeho odůvodnění.

[11] Není rozhodující, zda se cizí enzym do medu dostal přidáním cizích amyláz nebo invertovaného cukrového sirupu. Je však zřejmé, že jedním z těchto přísadků došlo k navýšení aktivity beta/gama-amyláz nad rámec analyticky tolerované hodnoty a v důsledku toho došlo k porušení právních předpisů.

[12] Metody PM DE01_094 a metoda PM DE01_115 použité laboratoří Intertek jsou metody akreditované a validované v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení č. 882/2004. Zavádění nových metod odhalujících falšování potravin je nutné využívat v praxi a tento postup je předpokládán i v čl. 11 odst. 1 písm. b), příp. v čl. 11 odst. 2 nařízení č. 882/2004. Laboratoř Intertek splňuje kritéria na metody zkoušení uvedené v nařízení č. 882/2004 pro úřední kontrolu a je v souladu s kritérii uvedenými v příloze III. tohoto nařízení.

[13] Literatura, na kterou odkazuje účastník řízení a ze které by měl vyplývat vědecký názor, že med přirozeně obsahuje kromě alfa amylázy také beta amylázu, je s ohledem na novější vědecké publikace již překonána.

[14] Na základě testování laboratoře byla u medu Metcalfa prokazována aktivita beta/gama-amylázy v hodnotách < 10 jednotek/kg, což je hodnota, která byla u obou předmětných medů překročena. Při zjištěném množství 19,5 a 33 jednotek/kg beta/gama-amylázy lze uzavřít, že se jednoznačně nejednalo o medy ve smyslu § 7 písm. a) vyhlášky č. 76/2003 Sb.

[15] Z právních předpisů výslovně nevyplývá dělící linie mezi porušením jakostního parametru a klamáním falšováním medu. I při porušení jakostního parametru může být spotřebitel v určitém slova smyslu klamán. O klamání v důsledku falšování lze mluvit tehdy, když se vada týká klíčové složky či jinak podstatného aspektu potraviny, který je právě tím určujícím faktorem, pro který si spotřebitel tu kterou potravinu kupuje. Med je obecně ceněn a spotřebiteli vyhledáván právě pro svůj přírodní charakter a z něho plynoucí vlastnosti. U předmětných potravin však došlo k nahrazení části potraviny jinou potravinou (např. invertovaným cukrovým sirupem). Závěr inspektorátu, že došlo k porušení jak § 7 písm. a), tak i § 10 odst. 1 vyhlášky č. 76/2003 Sb., čímž došlo ke klamání spotřebitele podle čl. 16 nařízení č. 178/2002, je tak zcela správný.

[16] Žalovaný se s hodnocením celkové závažnosti správního deliktu provedeným inspektorátem ztotožnil. Zejména s ohledem na celkové množství potravin uváděných do

oběhu a stáhnutých z oběhu. Uložená pokuta odpovídá tomu, aby splnila preventivní a represivní účel.

[17] K námitce ohledně splnění podmínek § 11 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 211/2004 Sb., o metodách zkoušení a způsobu odběru a přípravy kontrolních vzorků, ve znění pozdějších předpisů (dále též „vyhláška č. 211/2004 Sb.“) lze říci, že opakovatelnost jako vlastnost metody je zahrnuta do rozšířené nejistoty měření, což mimo jiné vyplývá z kapitoly 8 směrnice Evropské Akreditace (EA-4/16) o vyjadřování nejistoty v kvantitativním zkoušení. Povinnost mít stanovenou nejistotu měření dané akreditované zkoušky vyplývá z kapitoly 5.4.6.2 směrnice EN ISO/IEC 17 025, podle které laboratoř Intertek postupuje. Opakovat analýzy pro potvrzení pozitivních výsledků patří mezi standardní postupy této akreditované laboratoře. Z uvedeného je zřejmé, že pokud akreditovaná laboratoř použije akreditovanou metodu, nevzniká pochybnost o tom, zda se jedná o jediné měření, či měření opakované. Účastník řízení své pochybnosti ve vztahu k postupu laboratoře Intertek nijak nedoložil a na základě výše uvedeného je zřejmé, že zkoušky byly provedeny zcela v souladu s vyhláškou č. 211/2004 Sb.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[18] Žalobce v poměrně rozsáhlé žalobě vznesl řadu námitek, které rozdělil do několika okruhů. Konkrétně namítal následující:

Nesrozumitelnost rozhodnutí inspektorátu

[19] Výrok rozhodnutí inspektorátu je nesrozumitelný a není z něj zřejmé řešení otázky, která je předmětem řízení, ve smyslu § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Inspektorát cituje z předmětných protokolů o rozborech výrobků, aniž by kontrolní zjištění sám popsal svými slovy tak, aby dostatečně srozumitelně postihl logický sled zjištěných okolností vedoucí jednoznačně a nesporně k závěru o spáchání předmětného správního deliktu.

[20] Dále je nesrozumitelnost způsobena tím, že inspektorát zaměňuje falšování medu s nevyhověním jakostním požadavkům na med.

[21] Podle výroku rozhodnutí inspektorátu je správní delikt spatřován v přítomnosti neexistujícího enzymu beta/gama-amyláza, což samo o sobě představuje nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

[22] Výrok rozhodnutí neobsahuje žádné logické vysvětlení vztahu mezi údajně zjištěnými hodnotami parametrů beta/gama-amyláza a delta d13C (max.) a závěrem, že „bylo prokázáno falšování medu přidáním cizí látky a cizího enzymu, tedy předmětné potraviny byly klamavě označeny jako med“. Zjištění přítomnosti beta/gama-amylázy samo o sobě nemusí představovat známku falšování medu. Může se jednat pouze o jakostní nedostatek, tedy o vadu, která neznamená falšování medu ani klamání spotřebitele.

[23] Výrok rozhodnutí dále nijak nespécifikuje, jaké *cizí látky* a jaký *cizí enzym* měly být do výrobků přidány. Není tedy vůbec patrné, v jakém konkrétním jednání žalobce je spatřováno naplnění skutkové podstaty příslušného správního deliktu. Pokud žalobce neví, jaké látky měly být ve výrobcích zjištěny, nemůže smysluplně argumentovat o opaku.

[24] Z žádného právního předpisu nevyplývají jakékoli limity parametrů, které měly být v předmětných výrobcích údajně překročeny. Pouhé uvedení kontrolních zjištění tak samo o sobě nemůže představovat znak skutkové podstaty předmětného správního deliktu.

[25] Inspektorát ve výroku rozhodnutí cituje chybný překlad hodnocení laboratoře Intertek ohledně zkoušky aktivity beta/gama-amylázy. Ve výroku je tak hned dvakrát uvedeno, že „byla zjištěna aktivita cizích amyláz ležících mimo přirozeně se vyskytující rozsah a indikujících přidání cizích amyláz invertovaného cukrového sirupu“. Anglický originál protokolů laboratoře Intertek o zkouškách č. 1112050178 a č. 1112050180 ze dne 5. 12. 2011 přitom uvádí, že dané zjištění *indikuje přidání cizích amyláz nebo invertovaného cukrového sirupu* („indicates an addition of foreign amylases or inverted sugar syrup“). Nedůslednost při interpretaci výsledků zkoušek a jejich původního znění vede k tomu, že z výroku rozhodnutí není seznatelné, zda inspektorát zjistil *přidání cizích amyláz* nebo *přidání invertovaného cukrového sirupu*. Žalobce proto nemá možnost zjistit, co skutečně inspektorát zjistil a za jaké jednání je tedy postihován. Každé z uvedených zjištění (tedy přidání cizích amyláz nebo přidání invertovaného cukrového sirupu) přitom představuje naprosto rozdílnou vadu, která má dopad na právní posouzení projednávané věci.

[26] Protokoly laboratoře Intertek o zkouškách výslovně uvádějí, že naměřené hodnoty pouze *indikují* přidání cizích enzymů nebo invertovaného cukrového sirupu. Kategorický závěr inspektorátu, že toto přidání skutečně nastalo, tak postrádá oporu v obsahu spisu.

[27] Enzymy štěpící složité cukry jsou oblíbenou součástí krmných roztoků, které jsou podávány včelstvům včelaři např. pro jejich posílení po zimním období. Pokud se pak enzym vyskytne v medu, může se jednat o reziduum po dokrmování včelstev. Žádný právní předpis neomezuje včelaře v tom, aby včelám podávali krmné roztoky o určitém složení. Pokud se jakékoli *cizí enzymy* vyskytnou v medu v důsledku příkrmování, nelze hovořit o jejich *přidání* do medu (tedy o porušení jakostních požadavků obsažených v § 10 odst. 1 vyhlášky č. 76/2003 Sb.). Bez toho, aby správní orgány prokázaly, že zjištěné enzymy byly skutečně do výrobků *přidány*, není možný závěr o jakémkoli nevyhovění právním předpisům a o spáchání předmětného správního deliktu.

Nesprávné právní posouzení

[28] Je nutné rozlišovat dvě zcela právně rozdílné situace, a sice když provozovatel potravinářského podniku použije označení „med“ pro potravinu, která medem není, protože nesplňuje definici dle § 7 písm. a) vyhlášky č. 76/2003 Sb., nebo když nabízí med, který z různých důvodů nesplňuje jakostní parametry stanovené pro med v § 10 citované vyhlášky a příloze č. 3 této vyhlášky (např. z důvodu jiných fyzikálně chemických vlastností, čerstvosti, senzorických vlastností apod.). V takovém případě jde z hlediska shora uvedené definice stále o med, ale jeho horší jakost nedovoluje prodej spotřebitelům.

[29] Pouze pokud je potravina medem (tj. splňuje definici dle § 7 písm. a) vyhlášky č. 76/2003 Sb.), tak se na ni vztahují požadavky na jakost. Pokud by potravina nevyhověla definici medu, pak není možné ani hovořit o tom, že by se na ni vztahovaly jakékoli požadavky na jakost medu (a tyto jakostní požadavky by proto nebylo možné ani porušit). Pojmově je tedy vyloučeno, aby došlo k souběžnému porušení jak § 7 písm. a), tak i § 10 vyhlášky č. 76/2003 Sb. Správní orgány takovéto souběžné porušení u předmětných výrobků v rozporu s právními předpisy shledávají.

[30] Zjištěná hodnota parametru beta/gama-amylázy může indikovat přidání cizích amyláz, nebo přidání invertovaného cukrového sirupu připraveného za použití těchto amyláz. Pouze nezvratné zjištění o přidání invertovaného cukrového sirupu, tedy zjištění o nastavování medu, by mohlo vést k závěru, že med nevyhověl definici uvedené v § 7 písm. a) vyhlášky č. 76/2003 Sb., a byl tedy falšován. Pokud by zjištění správního orgánu směřovalo pouze k přidání cizích enzymů, pak nelze bez dalšího hovořit o falšování. Takový nález by mohl představovat pouhé nedodržení jakostních požadavků stanovených v § 10 vyhlášky č. 76/2003 Sb. a příloze č. 3 této vyhlášky.

[31] Pokud nedošlo k porušení definičních kritérií a předmětné výrobky bylo stále možné označit jako medy, pak jejich uvedením do oběhu nemohlo dojít ke klamání spotřebitelů a tudíž porušení povinnosti dle čl. 16 nařízení č. 178/2002. Nemohlo pak ani dojít k naplnění znaku skutkové podstaty správního deliktu dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách.

Nezákonnost provedených rozborů

[32] Protokoly o rozbořech provedené v laboratoři Intertek nelze použít pro výkon úřední kontroly, neboť je inspektorát pořídil v rozporu s čl. 11 nařízení č. 882/2004, podle kterého musí být analýzy používané v rámci úředních kontrol v souladu s příslušnými pravidly Evropské unie, a pokud taková pravidla neexistují, s mezinárodně uznanými pravidly nebo protokoly. Těmi jsou při absenci pravidel Evropské unie pro potraviny med Standardy pro med vydané Komisí pro Codex Alimentarius (tj. sbírka mezinárodně uznaných standardů schválených Komisí pro Codex Alimentarius při Organizaci pro potraviny a zemědělství při Organizaci spojených národů). Skutečnost, že v rámci úřední kontroly mají být použity přednostně harmonizované metody rozborů schválené v Codexu Alimentarius, plyne rovněž z čl. 4 směrnice o medu.

[33] Podle těchto Standardů pro med jsou pro posouzení pravosti medu stanoveny metody AOAC 977.20 a AOAC 991.41 – internal standard for SCIRA (stable carbon isotope ratio analysis). Tyto metody byly aktualizovány metodami AOAC 998.18 a AOAC 978.17. Použití jakýchkoli jiných metod, než právě těchto mezinárodně schválených, proto v rámci úřední kontroly pro zjištění pravosti medu není povoleno.

[34] Smyslem předmětného ustanovení je, aby byly potraviny zkoušeny způsoby, které nebudí žádné pochybnosti o své věrohodnosti a správnosti. Metody rozborů, které použil inspektorát, však patří k metodám kontroverzním a teoreticky dosud ne zcela ukotveným.

[35] Postup podle čl. 11 odst. 1 písm. b) nařízení č. 882/2004 je na místě pouze tehdy, neexistuje-li žádná metoda zkoušky. Nejde tedy o případy, kdy orgán dozoru svévolně

zhodnotí existující zákonné či mezinárodně uznané metody jako neúčinné. Při existenci mezinárodně schválených metod tak nelze použít jakékoli nové metody (jako např. ty použité laboratoří Intertek) k posouzení pravosti medu v rámci úřední kontroly. Tento zákaz nelze obejít argumentem, že nová metoda je účinnější.

[36] Samotná akreditace použitých metod PM DE01_094 a PM DE01_115 nepředstavuje splnění požadavku čl. 11 odst. 1 nařízení č. 882/2004. Metoda PM DE01_115 je metodou zaměřenou na zjištění přítomnosti beta a gama amylázové aktivity v medu. Pouze zjištění přítomnosti beta a gama amylázové aktivity v medu tedy představuje zamýšlené použití této metody. V žádném případě nelze hovořit o tom, že by metoda byla akreditována pro zjištění falšování medu, tedy jeho nastavování invertovanými cukernými sirupy či jinými cukernými produkty. Dle osvědčení o akreditaci laboratoře Intertek má tato laboratoř pro účely zjištění falšování medu (přídavek cukru) akreditovány pouze metody AOAC 998.12 a PM DE01_094.

[37] I pokud by byla metoda PM DE01_115 použita ze strany inspektorátu za účelem zjištění přítomnosti beta či gama amylázy v medu, představoval by takový postup rozpor s čl. 5 odst. 1 nařízení č. 882/2004, neboť zde schází pověření laboratoře Intertek pro provádění tohoto druhu analýzy v rámci úředních kontrol. Jak plyne z dokumentu *Jednotný integrovaný víceletý vnitrostátní plán kontrol ČR 2010-2012*, pověřila Státní zemědělská a potravinářská inspekce laboratoř Intertek pouze prováděním analýz zaměřených na *falšování medu*. Pro žádné další analýzy ve vztahu k medu laboratoř Intertek pověření nemá.

[38] Z protokolů o rozborech není zřejmé, že by zkoušky byly provedeny v souladu s § 11 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 211/2004 Sb. Není zjevné, že by byly výsledky zkoušek výsledkem vždy nejméně dvou souběžných stanovení. Není zjevné ani to, že by v případě zjištění překročení stanoveného limitu bylo přikročeno k opakovanému vyšetření (není zjevné, jaký byl eventuální výsledek prvního zjištění a opakovaného zjištění). Pokud byly zkoušky provedeny v rozporu s vyhláškou č. 211/2004 Sb., pak jakákoli skutková zjištění učiněná na jejich základě způsobují vadu řízení.

[39] Z protokolů o rozborech vyplývá rovněž nedodržení požadavku § 11 odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 211/2004 Sb. V protokolech totiž absentuje obchodní firma výrobce, dovozce, prodávajícího nebo balírný a jeho sídlo.

Nesprávná skutková zjištění

[40] Zjištění inspektorátu o činnosti enzymu beta/gama-amylázy je naprosto bezpředmětné, protože beta amyláza se v medu vyskytuje zcela přirozeně a pouze gama amyláza je enzym, který je pro med cizorodý. Z příslušných kontrolních zjištění však nelze zjistit, v jakém konkrétním množství a zda vůbec byla ve výrobcích zjištěna gama amyláza.

[41] Vědecký názor, že přirozeně se vyskytující amylázou v medu je pouze alfa amyláza pocházející ze slinných sekrecí včel, je pouhou vědeckou teorií, která má mezi vědeckou obcí stále své oponenty a není tedy postavena najisto. Vědecké teorie není možné vydávat za prokázané skutečnosti. Nelze tedy strpět, aby se orgán dozoru svévolně přiklonil k určité

dosud ne zcela potvrzené vědecké teorii a začal soulad s ní vymáhat prostřednictvím správního trestání.

[42] Vyhláškou č. 76/2003 Sb. ani směrnici o medu není stanoveno, že z amyláz může med obsahovat pouze alfa amylázu, ale naopak vyhláška výslovně uvádí, že med má vykazovat diastatickou aktivitu. Neexistuje tedy zákonný důvod pro uplatnění nového výkladu podpořeného neověřeným názorem několika vědců.

[43] Analytická metoda zaměřená na přítomnost beta/gama-amyláz se stále vyvíjí. Laboratoř Intertek oproti dřívějšímu v novějších protokolech o analýzách přítomnosti beta/gama-amyláz uvádí, že závěry o nevyhovění specifikaci čistého medu se nevztahují na med Metcalfa. Inspektorát navíc spolehlivě neprokázal, že by se tato výjimka nevztahovala právě na výrobky žalobce.

[44] Vyhláška č. 76/2003 Sb. ani směrnice o medu neupravuje parametr delta d13C (max.), a neexistují zde proto zákonné limity pro hodnotu tohoto parametru v medu.

[45] Dle rozhodnutí inspektorátu má být údajně míra přirozeného rozptylu hodnot poměru stabilního izotopu uhlíku C13 ku izotopu C12, označeného jako d13C naměřeného na jednotlivých složkách medu ve výši maximálně +/- 2,1 ‰. Tento „přirozený rozptyl“ však postrádá jakoukoli oporu v platném právu. Onen „přirozený rozptyl“ byl ve skutečnosti pouze navržen jako referenční hodnota na základě vědecké činnosti pracovníka laboratoře Intertek, pana L. Elfleina. Dosud však nedošlo k validaci či přijetí tohoto názoru. V současnosti je tak pouhou vědeckou teorií, která nebyla nijak zohledněna v závazných dokumentech stanovících požadavky na med (ať již na národní úrovni, na úrovni Evropské unie, či na úrovni mezinárodní – např. zařazením mezi harmonizované metody analýzy medu uvedené ve Standardech pro med Komise pro Codex Alimentarius). Orgány dozoru ovšem nesmí při výkonu úřední kontroly vymáhat po kontrolovaných osobách dodržování určitého vědeckého názoru, který nemá oporu v platném právu.

[46] Relevance metody rozboru prostřednictvím zkoumání hodnoty delta d13C (max.) je dosud nejednoznačná, o čemž svědčí i diskuse ve vědecké obci. Laboratoř Intertek hodnotí parametr delta d13C (max.) odlišně od jiných laboratoří. Její vnitřní referenční limit parametru delta d13C (max.), který je v rámci dané metody sledován, činí +/- 2,1 ‰, avšak např. u laboratoře QSI - Quality Services International GmbH činí tento vnitřní referenční limit +/- 2,5 ‰. Tento rozdíl v interpretaci zjištěné hodnoty parametru delta d13C (max.) představuje překážku smysluplného použití dané metody při úředních kontrolách. Z uvedeného plyne, že žádný závazný limit pro daný parametr neexistuje. Jedná se pouze o vnitřní referenční parametr, který závisí na vědeckém názoru pracovníků dotyčné laboratoře. Bez jasného zákonného vymezení tohoto parametru však nelze jeho limity v rámci státního dozoru vymáhat.

Porušení zásady legitimního očekávání

[47] Správní orgán proti žalobci zahájil řízení a uložil mu sankci bez jakékoli návaznosti na svou předchozí rozhodovací praxi, když s využitím dosud neuznaných metod rozborů a neověřených vědeckých teorií začal sledovat u medů nová kritéria, která doposud ze strany

orgánů dozoru v České republice zkoumána nebyla. Žalobce tedy neměl předem možnost zajistit kontrolu potravin ověřením těchto parametrů a neměl tedy možnost případnému porušení požadavků zákona o potravinách předejít. Tato skutečnost je liberačním důvodem případné odpovědnosti. Není přiměřené po provozovatelích obchodních řetězců požadovat, aby studovali odbornou literaturu a předvíдали, na jakou stranu odborného sporu se Státní zemědělská a potravinářská inspekce přikloní, a podle toho prováděli testování jimi nabízených potravin.

[48] Jakákoli sankce v této situaci postrádá preventivní i represivní funkci. Žalobce je ve skutečnosti postihován za to, že nevyhověl určité vědecké teorii, která nemá podklad v právních předpisech a s níž ani neměl příležitost se seznámit. Pokud tedy vůbec došlo ke spáchání správního deliktu, měl inspektorát od udělení pokuty zcela upustit.

[49] Ke spáchání správního deliktu je třeba, aby byla ze strany porušitele naplněna nejen jeho formální stránka, ale rovněž materiální stránka. S touto skutečností se však správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí vůbec nevypořádaly. Je tedy třeba, aby inspektorát vymezil, jakým jednáním a v jakém rozsahu došlo k „uvedení spotřebitelů v omyl“ a zda toto jednání dosahuje intenzity, která porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. S ohledem na nedostatek materiální stránky deliktu neměla být pokuta uložena, případně mělo být od potrestání upuštěno.

Žalobní návrh a návrh na moderaci uložené sankce

[50] S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí inspektorátu zrušil, eventuálně, aby upustil od uložení trestu za správní delikt, případně jej podstatně snížil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[51] Ve vyjádření k žalobě ze dne 9. 9. 2013 žalovaný především odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a mj. zdůraznil, že v rámci úřední kontroly lze použít pro zamýšlený účel i jiné metody než uvedené v čl. 11 odst. 1 písm. a) nařízení č. 882/2004. Nelze tedy souhlasit s tím, že by rozporované metody byly použity mimo rámec právní úpravy, když použití i jiných metod výslovně předpokládá. Nelze přijmout výklad žalobce, že by SZPI jako orgán dozoru nad potravinami měla možnost kontrolovat falšování medu pouze prostřednictvím metod, na které žalobce poukazuje jako na metody podle něj jediné použitelné, když tyto metody nejsou pro odhalení falšování, ke kterému došlo v daném případě, dostatečné a nejsou tudíž ani vhodné.

[52] Jmenování laboratoře ve smyslu čl. 12 odst. 2 nařízení č. 882/2004 není omezeno pouze na určitý typ analýz nebo průkaz pouze určitého znaku. I když je tedy v Jednotném integrovaném víceletém vnitrostátním plánu kontrol ČR rámcově uvedeno, k jakým analýzám je ta která laboratoř primárně jmenována, neznamená to, že ji lze využít pouze pro určitý výsek analýz. To by odporovalo požadavku na efektivnost a hospodárnost úředních kontrol prováděných orgánem státní správy. Požadavky na konkrétní analýzy vzorků odebraných při úředních kontrolách jsou v každém jednotlivém případě specifikovány v objednávce zaslané

laboratoři společně s protokolem o odběru vzorku. Relevantnost výsledku analýzy je dána tím, že dotyčná laboratoř splňuje požadavky normy EN ISO/IEC 17025 „Obecné požadavky na odbornou způsobilost zkušebních a kalibračních laboratoří“, navíc byly v daném případě použité metody analýzy akreditovány.

[53] S ohledem na dikci § 11 odst. 3 vyhlášky č. 211/2004 Sb. a s ohledem na aplikační přednost předpisů EU, laboratoř Intertek neměla povinnost provádět souběžná měření.

[54] Požadavek § 11 odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 211/2004 Sb. byl splněn, jelikož na předmětných protokolech je uvedeno: „*Prod.: JSG med, a.s. Plzeň SZ*“, je tedy uveden prodávající dané potraviny.

[55] Závěr učiněný žalovaným, že vzorky medů nevyhovují specifikaci čistého medu je podložen důkazem – laboratorním protokolem vystaveným akreditovanou laboratoří, která vyhodnocení učinila na základě laboratorní analýzy provedené akreditovanou metodou. Takový důkaz je dostačující a není nutné, aby parametry vycházející z akreditované metody analýzy byly stanovené přímo v právním předpisu.

[56] Žalovaný nevylučuje, že enzymy z krmných směsí užívaných včelaři přecházejí do medu. Nicméně při zachování definice vzniku medu a režimu pouze zimního dokrmování, je vyloučené, aby med mohl obsahovat množství nad 5 jednotek/kg medu. Pokud však došlo ke krmení včel průmyslově vyráběnými sirupy invertního cukru ve velkém množství, více než v míře nezbytné pro vytvoření zimních zásob, je takový postup považován za porušení správné technologie praxe chovu včel. Z takto krmených včelstev se získává produkt, který je směsí medu a včelami zpracovaného cukerného sirupu a takovýto produkt odporuje definici medu v § 7 písm. a) vyhlášky č. 76/2003 Sb.

[57] Výjimka pro Metcalfa med uváděná na předmětných protokolech o zkoušce není platná pro žádný z předmětných medů. V případě medu Metcalfa se jedná o med původem z hmyzu *Metcalfa pruinosa*, kdy včely sbírají medovici produkovanou tímto hmyzem, kterou používají k tvorbě medu. Z názvu předmětného medu Med akátový však jednoznačně vyplývá, že se nejedná o med medovicový, ale květový. Rovněž v případě vzorku Med horský se nemůže jednat pouze o med Metcalfa, když se jedná o směs medu květového a medovicového.

[58] Žalobce nikterak neprokázal, že by vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. I když žalobce uvádí, že se spoléhal na věrohodnost zkoušek prováděných v souladu s právními předpisy, žalovaný konstatuje, že v rámci správního řízení žalobce nedoložil žádné výsledky zkoušek předmětných potravin. Podmínkou liberace je aktivní vyvinutí úsilí (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 30 Ca 17/2008), žalobce ovšem nedoložil, že by jakoukoli aktivitu v tomto směru vyvinul.

[59] K namítanému nedostatku materiální stránky deliktu žalovaný uvádí, že chráněný zájem společnosti vyplývá z dispozice právní normy a je jím ochrana spotřebitele před uváděním v omyl. Charakter uvedení spotřebitele v omyl v daném případě, kdy předmětné potraviny byly změněny co do své podstaty, zcela jistě svědčí o naplnění materiální stránky deliktu. Společenská nebezpečnost či škodlivost takového jednání je určitě vyšší, než pokud by ve

vztahu k medu byl porušen požadavek na jeho barvu či vůni. Protože jde o poměrně sofistikovaný způsob falšování medu, který spotřebitel sám není schopen nijak odhalit, je třeba ho před takovým jednáním chránit. Intenzita chráněného zájmu tedy byla jistě vyšší, než nepatrná.

[60] S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

[61] Dne 27. 9. 2013 žalovaný doplnil vyjádření k žalobě a doložil vyjádření laboratoře Intertek ze dne 4. 9. 2013 ohledně způsobu měření v nyní projednávané věci, ze kterého mělo vyplývat, že laboratoř provedla opakovaná měření ve smyslu § 11 odst. 4 vyhlášky č. 211/2004 Sb., a to s ohledem na to, že výsledek prvního měření by nevyhovující.

IV. Replika žalobce k vyjádření žalovaného

[62] V replice ze dne 26. 11. 2013 žalobce zopakoval, že využití jiných metod než uvedených v čl. 11 odst. 1 písm. a) nařízení č. 882/2004 je přípustné pouze v situaci, kdy zde neexistují žádné použitelné metody dle tohoto ustanovení. Taková situace v daném případě ovšem nenastala. Skutečnost, že pro posouzení pravosti medu je v souladu s uvedeným ustanovením možné použít pouze metody AOAC 977.20 a AOAC 991.411 plyne jednoznačně z rozhodnutí Ústřední veterinární správy Státní veterinární správy ze dne 30. 7. 2013, č. j. SVS/2013/033929-G, ve kterém je uvedeno, že pro posouzení pravosti medu jsou stanoveny metody AOAC 977.20 a AOAC 991.41 a správní orgán je v řízení povinen prokázat, že tyto metody jsou shodné s metodami rozborů, které byly pro posouzení pravosti použity v rámci kontroly ze strany úřední laboratoře. Toto rozhodnutí Ústřední veterinární správy se přitom věcně týkalo mj. i výrobků Med horský a Med akátový, k nimž se vztahují i rozhodnutí napadená nyní projednávanou žalobou. Žalovaný totiž předal protokoly o rozbořech těchto výrobků Státní veterinární správě s podnětem k zahájení správního řízení s jejich výrobcem. Státní veterinární správa pak na základě shodných rozborů, které byly žalovaným použity v napadených rozhodnutích, zjistila, že nebyly provedeny schválenými metodami, a řízení s výrobcem Medu horského a Medu akátového zastavila. Právní předpisy neumožňují libovůli kontrolních orgánů ve vztahu k domnělé nedostatečnosti schválených metod zkoušení. Ustanovení čl. 11 odst. 1 nařízení č. 882/2004 obsahuje jednoznačnou instrukci použití schválených metod a správní orgán není oprávněn se od této instrukce odchýlit.

[63] Z čl. 5 odst. 1 nařízení č. 882/2004 plyne, že žalovaný může přenést určité úkoly související s úředními kontrolami na jeden nebo více kontrolních subjektů. Výraz *určité* (v anglickém originále *specific*) má zde význam *konkrétní*. Pokud tedy sám žalovaný okruh zkoušek, jejichž prováděním pověřil laboratoř Intertek, jednoznačně specifikoval a vymezil tím, že se týkají pouze *falšování medu*, pak není možné činit z výsledků rozborů laboratoře jakékoli jiné závěry, než právě ty týkající se falšování, ani zadávat laboratoři vypracování jakýchkoli jiných analýz, než těch zkoumajících falšování medu.

[64] Pouhé uvedení laboratoře v *Jednotném integrovaném víceletém vnitrostátním plánu kontrol ČR 2010-2012* majícím evidenční povahu nelze považovat za *pověření* laboratoře Intertek prováděním úředních kontrol ve smyslu čl. 5 odst. 1 nařízení č. 882/2004.

[65] Námitka žalobce ohledně opakování zkoušek měla být vypořádána v rámci správního řízení. Pokud žalovaný teprve ve vyjádření k žalobě vysvětluje, že zkouška byla výsledkem dvou měření, a přináší k tomuto vysvětlení důkazy, pak je zjevné, že napadené rozhodnutí žalovaného je v rozsahu této námítky nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění (§ 68 odst. 3 správního řádu). Žalovaný navíc nijak nedokládá, zda byl dodržen § 11 odst. 3 vyhlášky č. 211/2004, podle kterého musí být každý jednotlivý výsledek zkoušky průměrem výsledků vždy nejméně dvou souběžných stanovení. Předložené vyjádření laboratoře Intertek se navíc netýká zkoušek Medu akátového ve vztahu k ukazateli delta d13C (max.).

[66] Zarážející je i značná rozdílnost jednotlivých výsledků měření, k nimž laboratoř Intertek dospěla u vzorků Medu akátového, kdy výsledek prvního měření činil 42,62 jednotek/kg a výsledek druhého měření činil 23,38 jednotek/kg. Tato samotná skutečnost do značné míry diskredituje použitou metodu rozboru.

[67] Žádný právní předpis včelařům nepředepisuje závazné podmínky, kdy mají svá včelstva přikrmovat. Pokud tedy včelaři přistoupí ke krmení včelstev enzymatickými směsmi v jiném období než v zimě, nedopustí se porušení právních předpisů. Med, který se pak takto dostane do výroby a prodeje nelze označit za falšovaný, neboť v žádném článku výrobního a distribučního řetězce nedošlo k narušení jeho autenticity *přidáním* cizích látek.

[68] U výrobku Med horský není aplikace výjimky pro med Metcalfa nikterak vyloučena. Jestliže je výrobek směsí medu květového a medovicového, pak nelze říct, jak velká část tohoto výrobku připadá na med květový, kde se výjimka pro med Metcalfa neuplatní, a jak velká část připadá na med medovicový, kde je naopak tato výjimka přípustná. Ve vyhodnocení protokolu o zkoušce ze dne 5. 12. 2011, č. 1112050178, nejsou uvedeny žádné bližší podmínky pro uplatnění výjimky pro med Metcalfa. Pokud je tedy Med horský směsí obsahující med Metcalfa, pak je nutné dojít k závěru, že v tomto rozsahu se na něj závěry laboratoře Intertek nevztahují. Je pak na žalovaném, aby sám zjistil a věrohodně odůvodnil, v jakém rozsahu se výsledky měření enzymatické aktivity uvedené v předmětném protokolu na Med horský uplatňují.

[69] Vysvětlení žalovaného směřuje k odůvodnění skutkových závěrů a vypořádání se s odvolací námitkou, a mělo tak být součástí odůvodnění napadených rozhodnutí. Soud nemůže k tomuto vysvětlení přihlédnout.

[70] Žalobce nemohl vyvinout žádnou aktivitu, aby porušení právní povinnosti zabránil. Oprávněně vycházel z názoru vyjádřeného v dosud platné odborné literatuře, a nemohl tak rozumně předpokládat, že SZPI začne na falšování medu usuzovat za použití nových a značně kontroverzních metod, které jsou v přímém rozporu s odbornou literaturou, z níž žalobce vychází. Projednávané nedostatky plynou z porušení parametrů, které právní předpisy neupravují, a vycházejí pouze z odborného názoru úzké skupiny vědců.

V. Další podání účastníků řízení

[71] Dne 16. 12. 2013 žalovaný soudu na podporu své argumentace zaslal kopie rozsudků Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 9. 2013, č. j. 30 A 70/2012-110 a č. j. 30 A 79/2012-81.

[72] V podání ze dne 9. 6. 2015 žalobce upozornil na to, že rozsudky zaslané žalovaným soudem dne 16. 12. 2013 nemohou jakkoli podpořit jeho argumentaci, jelikož se nedotýkají problematiky, která tvoří věcný základ nyní projednávané věci. Naopak odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 9. 2013, sp. zn. 30 A 84/2012 a současně navrhl, aby soud vyčkal na písemné vyhotovení rozsudku téhož soudu ze dne 19. 5. 2015, sp. zn. 30 A 29/2014.

[73] Dne 13. 7. 2015 se k výše zmiňovaným rozsudkům Krajského soudu v Hradci Králové vyjádřil žalovaný. Setrval na svém názoru, že v současné době neexistují ve vědecké literatuře žádné údaje o přirozeném zdroji beta-amylázy v medu, a proto obecným vědeckým stanoviskem je, že se kromě gama-amyláz ani beta-amylázy v medu přirozeně nevyskytují. Pro podporu svého stanoviska předložil *Vyjádření k diastáze v medu a k přirozenému výskytu beta/gama-amyláz v medu* pana Dr. Lutze Elfleina ze dne 16. 6. 2015. Dále uvedl, že z vyjádření laboratoře Intertek zaslané soudem dne 27. 9. 2013 je zřejmé, že byla provedena opakovaná vyšetření. Souběžná stanovení ve smyslu § 11 odst. 3 vyhlášky č. 211/2004 Sb. nebylo nutné provádět. Na zkoušku beta/gama-amylázy lze pohlížet jako na kvalitativní zkoušku, u které je podstatné, že určitá látka je přítomna, nebo nikoli. Žalobce nebyl zkrácen na svých právech. Ověření výsledku je dostatečně zajištěno opakováním zkoušky, které zde bylo prokazatelně provedeno.

[74] Dne 13. 7. 2015 se vyjádřil rovněž žalobce, který uvedl, že rozsudek č. j. 30 A 29/2014-93 potvrzuje oprávněnost žalobních námitek žalobce v nyní projednávané věci. Krajský soud v Hradci Králové potvrdil, že rozhodnutí žalovaného bylo nezákonné ve vztahu ke zjištění přítomnosti beta/gama-amylázy i ve vztahu k nevyhovění požadavkům § 11 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 211/2004 Sb.

VI. Posouzení věci soudem

[75] Zdejší soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí inspektorátu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba je důvodná**. Na základě § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), napadené rozhodnutí zrušil bez nařízení jednání.

[76] Námitku ohledně nesrozumitelnosti rozhodnutí inspektorátu soud důvodnou neshledal. Inspektorát se ve výroku rozhodnutí dopustil chyby v překladu anglického originálu hodnocení laboratoře Intertek ohledně zkoušky aktivity beta/gama-amylázy. Tuto nepřesnost v souladu se zásadou dvojinstančnosti řízení napravil žalovaný, s ním se lze ztotožnit v tom, že není rozhodující, zda se cizí enzym do medu dostal přidáním cizích amyláz nebo invertovaného cukrového sirupu ani o jaké cizí enzymy se jednalo. Je však zřejmé, že jedním z těchto přísad došlo k navýšení aktivity beta/gama-amyláz nad rámec analyticky tolerované hodnoty a v důsledku toho dospěl inspektorát k závěru o porušení právních předpisů.

[77] Ve výroku rozhodnutí bylo dostatečně popsáno, jakým způsobem mělo nepravdivé označení potravin uvádět spotřebitele v omyl. Z definice medu a z § 10 odst. 1 vyhlášky č. 76/2006 Sb. zcela jednoznačně plyne, že do medu nelze přidávat nic, co by se v něm

přírozenou cestou nenacházelo. Odpovědnost žalobce je objektivní a on odpovídá za to, že potravinu označená jako med splňuje veškeré požadavky na tuto potravinu. Rozhodné tedy je, že bylo zjištěno, že potraviny neobsahovaly pouze látky přírodního sacharidového charakteru. Žalobce nebyl sankcionován za přidávání cizích látek do medu ani za nedodržení smyslových, fyzikálních, chemických a mikrobiologických požadavků na jakost potravin, ale za klamání spotřebitele uváděním potravin do oběhu, které neměly deklarované vlastnosti.

[78] Správní orgány tedy shledaly, že potraviny žalobce nesplňovaly definici medu dle § 7 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2003 Sb. a podpůrně odkázaly i na § 10 odst. 1 citované vyhlášky. Jednalo se o zcela správný a logický závěr. Klíčové bylo zjištění správních orgánů, že potraviny žalobce obsahují cizí látky, a tudíž nemohou být označeny jako medy.

[79] Správní orgány vycházely z předpokladu, že med přirozeně obsahuje pouze alfa amylázu a beta amyláza a gama amyláza jsou pro med cizí enzymy. Zda byl tento předpoklad správný a přítomnost beta a gama amylázové aktivity prokazuje falšování medu je otázkou věcného přezkumu (viz dále), která však nemá vliv na srozumitelnost rozhodnutí.

[80] Inspektorátu lze vyčíst určitou nepřesnost ve formulaci, když na jednu stranu uvedl, že potravinu nevyhověla specifikaci čistého medu, protože laboratorním rozbořem byla zjištěna aktivita *cizích amyláz* ležících mimo přirozeně se vyskytující rozsah a na druhou stranu že byla detekována činnost *cizího enzymu* beta/gama-amylázy. Na první pohled by se tedy mohlo zdát, že není zřejmé, zda beta/gama-amyláza je jeden enzym nebo dva. Z logiky věci je nicméně patrné, že se jedná o enzymy dva. Podrobně to vysvětlil žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žalobce v průběhu řízení prokázal, že oplývá dostatečnými znalostmi ohledně medu, a tudíž tato nesrovnalost nemohla z jeho strany ohrozit porozumění rozhodnutí.

[81] Výrok rozhodnutí inspektorátu je i přes zmiňovanou chybu dostatečně určitý a srozumitelný tj. je zřejmé, co je žalobci kladeno za vinu. Nelze proto mluvit ani o nicotnosti rozhodnutí pro jeho nesrozumitelnost. Určité nedostatky rozhodnutí inspektorátu napravil žalovaný, který v souladu se zásadou dvojinstančnosti řízení doplnil odůvodnění rozhodnutí.

[82] Rozlišení medu typu Metcalfa nebylo v nyní projednávané věci natolik podstatné, jelikož u předmětných medů byla podstatně překročena i mírnější limitní hodnota aktivity beta/gama-amylázy u medu Metcalfa 10 jednotek/kg.

[83] Žalobce dále rozporoval zákonnost provedených rozborů. K tomu lze nejprve uvést, že Státní zemědělská a potravinářská inspekce v souladu s čl. 5 nařízení č. 882/2004 přenesla určité úkoly související s úředními kontrolami na více kontrolních subjektů, mezi něž patří i laboratoř Intertek, která funguje v souladu s normami EN ISO/IEC 17025 a EN ISO/IEC 17011 a byla tak jmenována v souladu s čl. 12 citovaného nařízení.

[84] K námitkám žalobce uvedeným v replice ze dne 26. 11. 2013 ohledně nedostatku jmenování laboratoře Intertek soud nepřihlédl pro jejich opožděnost. Z § 71 odst. 2, § 72 odst. 1 a § 75 odst. 2 s. ř. s. plyne koncentrační zásada, tj. že žalobní body musí být vymezeny ve dvouměsíční lhůtě pro podání správní žaloby. Žalobci bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 18. 4. 2013 a výše uvedená lhůta tak vypršela dne 18. 6. 2013.

Korektiv koncentrační zásady obsažený v § 76 s. ř. s. se v nyní projednávané věci neuplatní, jelikož se nejednalo o skutkové okolnosti, o jejichž existenci by žalobce nevěděl nebo nemohl vědět. Pokud měl pochybnosti o jmenování laboratoře ve smyslu čl. 12 odst. 2 nařízení č. 882/2004, mohl je vznést již v průběhu správního řízení, případně následně v rámci žalobních bodů.

[85] Metody kontrolních rozborů upravují především následující ustanovení: Dle čl. 11 odst. 1 nařízení č. 882/2004 musí být metody odběru vzorků a analýzy používané v rámci úředních kontrol v souladu s příslušnými pravidly Společenství nebo a) pokud taková pravidla neexistují, s mezinárodně uznanými pravidly nebo protokoly, např. pravidly nebo protokoly, které přijal Evropský výbor pro normalizaci (CEN) nebo které jsou schváleny ve vnitrostátních právních předpisech; nebo b) pokud taková pravidla nebo protokoly neexistují, s jinými metodami vhodnými pro zamýšlený účel nebo vyvinutými v souladu s vědeckými protokoly.

[86] Dle čl. 11 odst. 2 nařízení č. 882/2004 platí, že pokud nejsou ustanovení odstavce 1 použitelná, může být provedena validace metod analýzy v jediné laboratoři podle mezinárodně přijatého protokolu.

[87] Dle čl. 4 směrnice o medu Komise může přijmout metody umožňující ověřit, zda je med v souladu s touto směrnicí. Do přijetí takových metod použijí členské státy k ověřování souladu s touto směrnicí pokud možno mezinárodně uznávané schválené metody, například metody schválené v Codexu Alimentarius.

[88] K prokázání tzv. C4-cukrů přidaných do medu lze obecně použít žalobcem zmiňované metody AOAC 998.18 a AOAC 978.17. Pokud by byly použity, musely by být v souladu s pravidly upravenými v rámci Codexu Alimentarius.

[89] Inspektorát pro kontrolní zjištění využil akreditované metody laboratoře Intertek, a to metodu PM DE01_094 a metodu PM DE01_115. Tyto metody sice nejsou upraveny v rámci Codexu Alimentarius, nicméně na rozdíl od metod v nich upravených umožňují odhalit přídavek cizích enzymů a glukózo-fruktózového sirupu do medu. V souladu s čl. 11 odst. 1 písm. b) nařízení č. 882/2004 v případě, že neexistují pravidla a protokoly dle čl. 11 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení, může kontrolní orgán použít v rámci úřední kontroly jiné metody vhodné pro zamýšlený účel nebo vyvinuté v souladu s vědeckými protokoly. Pro průkaz přídavku C3-cukrů v medu a přídavku cizích enzymů beta amylázy a gama amylázy do medu (tj. pro odhalení falšování medu přídavkem C3-cukrů a přídavkem cizích enzymů do medu nebo přídavkem invertovaných cukrů, které byly získány použitím těchto cizích enzymů) metody v rámci Codexu Alimentarius neexistují, a proto inspektorát zcela legitimně využil možnosti použít jiné vhodné metody pro zamýšlený účel, kterým je mj. zaručovat poctivé jednání v obchodu s krmivem a potravinami a chránit zájmy spotřebitelů.

[90] Jak již bylo uvedeno výše, správní orgány vycházely z předpokladu, že med přirozeně obsahuje pouze alfa amylázu a beta amylázu a gama amyláza jsou pro med cizí enzymy. Pro změření aktivity beta a gama amylázy využil metodu PM DE01_115. Pro závěr, že med byl falšován, je tedy v tomto případě nezbytné změřit činnost cizích enzymů. Proto využití

zmiňované metody není v rozporu s akreditací ani čl. 12 nařízení č. 882/2004, jelikož tato metoda byla pro inspektorát podkladem pro zjištění, zda med byl falšován.

[91] Nařízení č. 882/2004 i směrnice o medu pro metody používané v rámci úředních kontrol preferují mezinárodně uznávané schválené metody (Codex Alimentarius), nicméně počítají s výjimkami, pokud není možno mezinárodně uznávané schválené metody využít. Vzhledem k rychlému vývoji technologií a metod při výrobě potravin je nutno zachovat určitou flexibilitu kontrolních metod pro kontrolu těchto potravin. Jen tak lze smysluplně naplnit účel kontrolní činnosti, která by jinak byla s každou novou metodou odkázána na složitou proceduru mezinárodního schvalování např. v Codexu Alimentarius, a byla by tak vždy o krok pozadu oproti nepoctivým praktikám výrobců potravin.

[92] V rozhodnutí Ústřední veterinární správy Státní veterinární správy ze dne 30. 7. 2013, č. j. SVS/2013/033929-G, na které žalobce odkázal v replice, odvolací orgán poukázal na to, že se správní orgán prvního stupně nedostatečně vypořádal s námitkami účastníka řízení ohledně použitých laboratorních metod a dospěl k závěru, že mezinárodně uznaná pravidla pro posouzení pravosti medu jsou zakotvena v Codexu Alimentarius a pouze analýzy provedené podle standardů pro med v něm uvedených mohou být na základě čl. 11 odst. 1 písm. a) nařízení č. 882/2004 použity pro zjištění relevantních výsledků. Závěry Ústřední veterinární správy jsou tedy v rozporu s názorem nynějšího žalovaného a zdejšího soudu, jak byl popsán výše. V této věci se jedná o nový problém, který není standardně správními orgány či soudy pravidelně řešen, a nelze tak mluvit o zavedené správní (soudní) praxi. Jestliže se dva správní orgány neshodly na určitém řešení právní otázky, je zde od toho soud, aby tuto otázku vyřešil. Na základě právních předpisů a úvah výše uvedených se zdejší soud přiklonil na stranu Státní zemědělské a potravinářské inspekce s názorem, že pro posouzení pravosti (autenticity) medu lze použít i nové akreditované metody, které ještě nebyly uznány v rámci Codexu Alimentarius. Jedna věc je však naměření určitých hodnot např. za pomoci nových metod a věc druhá, jaké závěry lze z takto naměřených hodnot učinit, k tomu se soud podrobněji vyjádří dále.

[93] Zdejší soud tedy považoval samotné použití nových metod za souladné s právními předpisy, avšak shledal, že při určování výsledku měření došlo k porušení § 11 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 211/2004 Sb.

[94] Podle § 11 odst. 3 vyhlášky č. 211/2004 Sb., je výsledek zkoušky průměrem výsledků nejméně dvou souběžných stanovení, není-li stanoveno jinak. Součástí výsledku zkoušky musí být vždy chyba výsledku. Podle § 11 odst. 4 citované vyhlášky, při zjištění, že výsledek zkoušky překračuje stanovený limit zjištěné látky, se neprodleně zahájí opakované vyšetření za účelem potvrzení dříve získaného výsledku, a to za použití vědecky ověřené metody v souladu s § 1 odst. 2 nebo 3.

[95] V protokolech laboratoře Intertek o zkouškách aktivity beta/gama-amylázy ze dne 5. 12. 2011, č. 1112050178 (Med horský) a č. 1112050180 (Med akátový) a ukazatele delta d13C (max.) č. 1112010377 (Med akátový) je vždy uveden pouze výsledek měření jednotlivých hodnot. Není z nich tedy zřejmé, zda laboratoř prováděla souběžná stanovení a opakované vyšetření, a zda tak postupovala v souladu s výše uvedenými ustanoveními.

[96] V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že pokud akreditovaná laboratoř použije akreditovanou metodu, nevzniká pochybnost o to, zda se jedná o jediné měření, či měření opakované. V průběhu soudního řízení se pak vyjádřil v tom smyslu, že s ohledem na výjimku obsaženou v § 11 odst. 3 vyhlášky č. 211/2004 Sb. a s ohledem na aplikační přednost předpisů EU, laboratoř Intertek neměla povinnost provádět souběžné měření.

[97] S názorem žalovaného se zdejší soud neztotožnil. Aby bylo možné aplikovat „jiný“ postup ve smyslu § 11 odst. 3 věty první *in fine* vyhlášky č. 211/2004 Sb., musel by takovýto postup být zakotven v právním předpise, což se v dané věci neprokázalo. Skutečnost, že laboratoř postupuje podle normy EN ISO/IEC 17025 sama o sobě nemůže prokázat, že při provádění kontrolní analýzy v daném případě byly požadavky § 11 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 211/2004 Sb. ze strany laboratoře skutečně dodrženy. U analýzy beta/gama-amylázy není podstatná pouze jeho jakákoli přítomnost, ale až hladina vyšší než 5 jednotek/kg má být důkazem o použití nedovoleného postupu. Souběžné stanovení ve smyslu § 11 odst. 3 vyhlášky č. 211/2004 Sb. je zde tedy na místě. To, že určitý požadavek na měření není stanoven nařízením Evropské unie, neznamená, že jej nemůže stanovit vnitrostátní právní předpis (zde vyhláška Ministerstva zemědělství). Požadavky zakotvené v § 11 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 211/2004 Sb. tedy bylo třeba dodržet a respektovat i při provedení kontrolní analýzy laboratoří Intertek v projednávané věci.

[98] Dodržení § 11 odst. 4 vyhlášky č. 211/2004 Sb., se žalovaný snažil doložit v průběhu soudního řízení, když předložil vyjádření laboratoře Intertek, ze kterého má vyplývat, že laboratoř opakované měření provedla. Náležitosti podkladů rozhodnutí a jeho odůvodnění však nelze dodatečně zhojit až v soudním řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Aby mohly být předmětné protokoly využity jako řádný podklad rozhodnutí, mělo být přímo z nich zřejmé, zda podmínky § 11 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 211/2004 Sb. byly naplněny. Předložené vyjádření laboratoře Intertek se navíc netýkalo zkoušek Medu akátového ve vztahu k ukazateli delta d13C (max.).

[99] Při určování výsledku měření tedy došlo k porušení jak § 11 odst. 3, tak § 11 odst. 4 vyhlášky č. 211/2004 Sb. a postup inspektorátu nebyl v souladu s právním předpisem upravujícím způsob získání výsledků zkoušky (předmětná vyhláška). Tato vada byla natolik podstatná, že mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Proto zdejší soud zrušil rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.

[100] Na druhou stranu požadavek § 11 odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 211/2004 naplněn byl. V kontrolních protokolech byl vždy uveden název výrobce¹ a město, ve kterém má sídlo (*JSG med a.s., Plzeň, CZ*), což plně postačovalo pro potřebnou identifikaci.

[101] Samotná podstata sporu spočívala v posouzení otázky, zda enzym beta amyláza je medu vlastní, resp. přírodní látka, a zda přirozený rozptyl hodnot ukazatele d13C (max.) v medu je maximálně +/- 2,1 ‰.

¹ Pozn. soudu: Zkratka *Prod.* použitá v anglicky psaných protokolech zkracovala anglické slovo *producer* (= výrobce) nikoli české slovo *prodávající*, jak chybně uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě.

[102]Co se týče parametru beta amylázy, žalobce v odvolání zastával názor, že beta amyláza se v medu vyskytuje přirozeně a odkázal na odborné publikace *White J. W.*, Honey; Advances in Food Research; 1978 a *Standifer L. N. et al.*, Biochemistry nad Microbiology of Pollen Collected by Honey Bees (*Apis mellifera* L.) from Almond, *Prunus dulcis*. II. Protein, Amino Acids and Enzymes; Apidologie, 1980.

[103]Žalovaný považoval názor plynoucí z odborné literatury předložené žalobcem, že med přirozeně obsahuje kromě alfa amylázy také beta amylázu, za překonaný s ohledem na novější aktuální vědecké publikace. Na podporu svého tvrzení žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal zejména na publikaci *Stadelmeier M., Bergner K.-G.* Proteine des Bienenhonigs, VII. Eigenschaften und Herkunft der Honigamylase, Zeitschrift für Lebensmittel-Untersuchung und Forschung, 1986, a na závěry publikace *Babacan a Rand* (2005). Dále uvedl, že z testování na 5000 vzorcích medu vyplynul specifický limit tolerující přítomnost případné směsi alfa a beta amylázy do 5 jednotek/kg medu. Pro podporu svého stanoviska předložil *Vyjádření k diastáze v medu a k přirozenému výskytu beta/gama-amyláz v medu* pana Dr. Lutze Elfleina ze dne 16. 6. 2015.

[104]Z předložených odborných článků dle zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že problematika přirozeného výskytu beta amylázy v medu byla a v současné době stále je předmětem vědeckého zkoumání. Nelze dát za pravdu žalovanému, že lze z předložených publikací dospět k jednoznačnému závěru, že enzym beta amylázy přirozenou součástí medu být nemůže. Žalobce argumentoval jinými relevantními vědeckými pracemi, které takto jednoznačný závěr rozporují. Publikace citované žalovaným směřují k závěru, že u zkoumaných druhů medu byly jako jeho součást zjištěny toliko enzymy alfa amylázy. Autoři těchto vědeckých prací výslovně nekonstatují, že by byl přirozený výskyt beta amylázy jednoznačně vyloučen. Na okraj lze poznamenat, že tuto nejednoznačnost vědeckých závěrů potvrzují i další články, které žalobce přiložil k žalobě.

[105]Trestnost správních deliktů se řídí obdobnými principy jako trestnost trestných činů. Kategorie správních deliktů je totiž kategorií trestního práva v širším slova smyslu. Správní orgán je tak povinen postavit nad vši rozumnou pochybnost najisto, že jednání, které je delikventovi kladeno za vinu, skutečně má všechny znaky skutkové podstaty předmětného správního deliktu. Existuje-li ne zcela nepravděpodobná možnost, že předmětné jednání znaky daného správního deliktu nenaplnuje, nelze delikventa za toto jednání postihnout, neboť je nutno aplikovat zásadu trestního řízení *in dubio pro reo*.

[106]Důkazní břemeno k prokázání, že předmětné jednání skutečně má nepochybně znaky skutkové podstaty správního deliktu, nese správní orgán. Obviněnému ze správního deliktu k tomu, aby nemohl být za správní delikt postižen, postačí, aby o otázce, že uvedené jednání nenaplnuje nepochybně a nesporně znaky skutkové podstaty správního deliktu, vznikla rozumná pochybnost (srovnej obdobné závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 5. 2006, č. j. 2 As 46/2005-55).

[107]Správní orgány kladou v přezkoumávané věci žalobci za vinu, že se měl dopustit skutkové podstaty správního deliktu dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách, dle něhož se provozovatel potravinářského podniku dopustí správního deliktu tím, že jiným jednáním,

než je uvedeno v písm. a), poruší povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství upravujícím požadavky na potraviny

[108]Protiprávní jednání žalobce mělo spočívat v tom, že uvedl do oběhu potraviny označené jako medy, které obsahovaly dle laboratorních zkoušek cizí enzym beta/gama-amylázu v množství větším než limitních 5 jednotek/kg. Jelikož se tento enzym dle správních orgánů v medu přirozeně nevyskytuje, výše uvedené potraviny nevyhověly specifikaci čistého medu vymezené v § 7 písm. a) a požadavkům § 10 odst. 1 vyhlášky č. 76/2003 Sb. Dle správních orgánů tedy označení daných potraviny názvem „med“ bylo nepravdivé a uvádělo spotřebitele v omyl, čímž došlo k porušení zákazu stanoveného v čl. 16 nařízení č. 178/2002.

[109]Podstata sporu tedy spočívala v tom, zda za situace, kdy ve vzorcích předmětných potravin byla zjištěna přítomnost enzymů beta amylázy a gama amylázy, bylo skutečně postaveno najisto, že oba uvedené enzymy nemohou být přirozenou součástí medu, potažmo zda z toho důvodu žalobce označil danou potravinu názvem „med“ nepravdivě a v důsledku toho klamal spotřebitele. K tomu krajský soud připomíná, že z výsledků laboratorních rozborů vyplývá přítomnost parametru „beta/gama-amylázy“. Není tedy možno zjistit, zda zkoumaný vzorek obsahoval toliko enzym gama amylázy (o němž není sporu, že přirozenou součástí medu být nemůže), nebo pouze enzym beta amylázy nebo oba enzymy současně. Proto bylo pro věc podstatné, zda přirozený výskyt enzymu beta amylázy je v medu skutečně vyloučen či nikoliv.

[110]Na základě výše uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že správním orgánům se nepodařilo prokázat, že by za současného stavu vědeckého poznání bylo možno postavit zcela najisto, že přirozený výskyt enzymu beta amylázy je v medu vyloučen. Bylo prokázáno a zjištěno pouze to, že na tuto problematiku panují dosud v odborné veřejnosti rozdílné názory. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neprokázal odborně dostatečně podloženým způsobem, že přirozená přítomnost beta amylázy je v medu vyloučena. Tento nedostatek nelze zhojit v průběhu soudního řízení.

[111]Není přípustné, aby správní orgán svá zjištění ohledně naplnění skutkové podstaty vytýkaného správního deliktu opřel toliko o jednu z vědeckých teorií, byť za současného stavu vědeckého poznání možná převažující, jejíž závěry ohledně relevantních zjištění jednak nejsou přijímány odbornou veřejností jednoznačně, jednak je možno je vykládat různými způsoby.

[112]Dle krajského soudu tak byla na místě aplikace již zmíněné zásady *in dubio pro reo*, tedy v pochybnostech ve prospěch obviněného. Jelikož dle této zásady správní orgány nepostupovaly, jsou jejich rozhodnutí nezákonná. V tomto se tedy zdejší soud ztotožnil s názorem Krajského soudu v Hradci Králové uvedeným ve zmiňovaném rozsudku č. j. 30 A 29/2014-93.

[113]Výše uvedené závěry lze obdobně vztáhnout i na parametr delta d13C (max.). Správní orgány vycházely z předpokladu, že všechny původní složky medu musí mít v rámci přirozeného rozptylu hodnot stejné izotopové složení, neboť distribuce izotopů v medu je homogenní na všech složkách. Míra přirozeného rozptylu hodnot je +/- 2, 1 ‰ (viz *Elflein L., Raezke K.-P.*; Improved detection of honey adulteration by measuring differences between

$^{13}\text{C}/^{12}\text{C}$ stable carbon isotope ratios of protein and sugar compounds with a combination of elemental analyzer - isotope ratio mass spectrometry and liquid chromatography - isotope ratio mass spectrometry ($\delta^{13}\text{C}$ -EA/LCIRMS); *Apidologie* 39; 2008, str. 574).

[114]Žalobce v odvolání poukázal na to, že onen přirozený rozptyl byl navržen jako referenční hodnota na základě vědecké činnosti pracovníka laboratoře Intertek Dr. L. Elfleina a dosud nedošlo k validaci či přijetí tohoto názoru. Jedná se o vědeckou teorii, která nebyla zohledněna v závazných dokumentech stanovících požadavky na med.

[115]Žalovaný v napadeném rozhodnutí setrval na svém názoru a uvedl, že rozhodující je to, že se jedná o metodu, která je akreditovaná a validovaná. Žalovaný tedy vycházel z teorie Dr. Lutz Elfleina, kterou však nepodložil žádným dalším relevantním odborným podkladem. Žalovaný se však měl s námitkou žalobce vypořádat o to pečlivěji vzhledem ke skutečnosti, že Dr. Elflein, autor zmiňované teorie, zároveň vypracovával protokoly o rozborech v nyní projednávané věci.

[116]I v případě parametru $d^{13}\text{C}$ (max.) a jeho přirozeného rozptylu hodnot $\pm 2, 1 \text{ ‰}$ se tedy dle zdejšího soudu rovněž jedná o jednu z vědeckých teorií, která dosud nebyla všeobecně přijata. Na okraj, pouze pro dokreslení věci soud dodává, že skutečnost, že je relevance metody rozboru prostřednictvím zkoumání hodnoty $\delta^{13}\text{C}$ (max.) dosud nejednoznačná, potvrzuje i práce, na kterou žalobce odkázal v žalobě *Beckmann K., Beckh G., Lüllmann C.*; *^{13}C -Stabilisotopen-Messungen von Zuckerfraktionen des Honigs – Eine neue Möglichkeit zum Verfälschungsnachweis?*; *Deutsche Lebensmittel- Rundschau*; Mai 2009, ve které autoři konfrontují svá zjištění mj. právě s prací pánů Dr. L. Elfleina a K.-P. Raezkeho.

[117]Co se týče zásady legitimního očekávání, soud konstatuje, že správní orgány jsou oprávněny kontrolovat bezpečnost a jakost potravin či zda nedochází ke klamání spotřebitele atd. Za tímto účelem jsou oprávněny využívat i nové doposud nepoužívané metody a sledovat dosud nesledovaná kritéria potravin. Aby však tyto nové metody mohly sloužit jako podklad pro správní trestání, musí vycházet z nezpochybnitelných závěrů odborného zkoumání.

[118]Vzhledem k tomu, že zdejší soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí inspektorátu, o návrhu žalobce na moderaci uloženého trestu nerozhodoval.

VII. Závěr a náklady řízení

[119]Z výše uvedených důvodů soud shledal, že bylo podstatným způsobem porušeno ustanovení o řízení, což mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Proto rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V něm bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Krajský soud si je vědom toho, že pravděpodobně již nebude možné provést opakované stanovení ve smyslu § 11 odst. 3 vyhlášky č. 211/2004 Sb., ani potvrdit dříve získaný výsledek podle § 11 odst. 4 citované vyhlášky, což pravděpodobně povede k tomu, že žalobce nebude možné za správní delikt podle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách potrestat. Nezbyvá však než znovu zdůraznit, že správní orgán při zjišťování látek obsažených v kontrolované potravine pochybil (neopatřil si dostatečný doklad

o laboratorních rozbořech) a dostatečně neprokázal skutkový stav ohledně současného vědeckého poznání v oblasti zjišťování látek přirozených v medu. Shora popsaná pochybení správního orgánu v žádném případě nemohou jít k tíži žalobce.

[120] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

[121] Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna žalobcova advokáta a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V daném případě se jednalo o tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika) a tři režijní paušály, tedy ve výši 3 x 3 100 Kč, a 3 x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 10 200 Kč. Protože žalobcův advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 2 142 Kč, odpovídající 21% dani, kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném od 1. 1. 2015 (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 15 342 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. července 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu